

Stanislav BAJANÍK: Sila, to sme my tu dolu!

VÝZVA

My tu dolu, čo denne často odvážne šírimo matičnú myšlienku, nie sme si istí, dokedy nám vydrží trpezlivosť. My tu dolu, ktorí sa ocitáme v trápnych konfrontáciách s našimi priateľmi i nepriateľmi vďaka nedávnej vylúpnutej tematickej publicite o Matici slovenskej, tak zo strany vedenia Matice

slovenskej, ako i rozličných médií, sme trvalo vystavení zdrvujúcim ironickým až urážajúcim a dušu trhajúcim otázkam na adresu Matice slovenskej na Slovensku. Máš právo, ctený čitateľ, pýtať sa prečo? Určite aj preto – a to by mohla byť jedna z odpovedí – že niektorí naši tam hore v matičných výšinách, a to sa už stalo verejným klišé, účelovo a bohapusto zabudli na nás tu dolu – na takmer tridsaťtisícovú matičnú armádu na Slovensku a niekoľkotisícovú matičnú armádu v Ukrajine, Chorvátsku, Poľsku, vo Vojvodine, v Amerike a v iných centrách vo svete, kde si Slováci založili miestne matičné odbory. Pod našou hlavičkou, vlajkou, osudovou hymnou, obeťami vynaloženými pre život a vitalitu takmer dvestoročnej svetovej matičnej myšlienky.

■ POTREBA MOBILIZÁCIE

Sila Matice slovenskej, nech to číta, kto ako chce, sme my tu dolu. To platí aj o zahraničných Maticiach slovanských národov. To nechce byť sebabičovanie, sebaľútosť ani pridýchnutosť. To chce byť otvorené zvolanie v mene tých, ktorí to nemajú kde povedať, a ak aj majú, ich hlas sa veľmi často končí vysoko v Božích ozvenách. My tu dolu vlastne ani s dajakou osobitnou chválou, podporou, pomocou tých tam zhora ani nepočítame, aby sme sa nesklamali, minimálne do čias, kým sa opätovne neustáli takmer štvorročný duchovný, personálny, odborný, vedecký, záujmový, krajanský matičný fenomén, a to je v rukách a srdciach nás všetkých, čo sa už črtá.

Mobilizácia síl je o to naliehavejšia, že na pozadí liberálnych, amerikanizačných, eštabácko-bolševických reliktov na Slovensku – logicky trčíme. Trčia nám naše hlavy, do ktorých sa kdekto triafa. Napriek tomu neklesáme do ponurých a ľahkomyselných scén. Sme devízou Slovanov, keďže iné národy Maticu nemajú a unikát v EÚ, ktorá by mohla byť pozornejšia voči našim obetiam, iniciatívam, ochotám, ktorými Európu cizelujeme, zduchovňujeme, skultúrňujeme a zavše aj „deratizujeme“.

■ MATIČNÝ FUNDAMENT

Na pozadí aspoň týchto stručných meditácií sa môžeme ocitnúť pri otázke, či medzi nami a najvyššími orgánmi MS necítíme priepasť – rubikon. Nedávno sme si prečítali v SNN, že sme

odkázaní najmä žiť pri zemi a so zemou. Keď sa predkovia o to uchádzali, komunisti ich vykázali a zakázali. Našu generáciu tzv. demokrati vylúčili, byrokrati spochybnili, obce, mestá – nech mi prepáčia tie, ktorých sa to netýka – zignorovali. Štátna exekutíva na nás ešte ako-tak reflektuje.

V našej ctenej Matici je často reč o celom slovenskom svete, len práve tohto sa ona akoby vzdala. Matičný terén, jeho kultúrne zázemie, slovenský juh a slovenský svet vidím ako piliere najbližšej matičnej rehabilitácie, obrody, cez ktoré sa vrátíme opäť z omieľaných káuz a ponurých riešení – domov, k nám – tam, kam patríme, akceptujúc ďalšie matičné centrá: Košice, Bratislava, čo sa v tripartíte ukázalo ako strategicky a diplomaticky najúčinnnejšie. A z tohto fundamentu, fundusu sa nenechajme vyhnať a vytrhnúť.

Povedzme si aj tu pravdu, že nový a publikovaný krajský rozruch nie je náhodný, je však nový a nebývalý. Má nárok na reflex, lebo sú to ľudia zdola a ich hlas a názory nemôžu byť ignorované. Povedzme si aj na tomto mieste pravdu, že niektorí tu dolu, síce starší, no vytrvalejší, volajú po akútnej matičnej generačnej revitalizácii. A napokon: Položme si, moji milí, otázku, či je v trezoroch umiestnených v Matici slovenskej v Martine cennejší Národný poklad, ako je ten životodarný matičný fenomén tu dolu, medzi nami – v nás, v našich rodinách, miestnych matičných odboroch, teda pri zemi a doma. Želám mu blahé perspektívy. Múdremu stačí.

Autor je člen Výboru Matice slovenskej

Medzititulky redakcia, Foto: topky.sk

REAKCIA predsedu radového matičiara: Hovorí za tých, ktorých sklamal

Som povďačný redakcii SNN za uverejnenie uvedeného článku, pretože dlhodobo sledujem matičný život, jeho bývalých i súčasných predstaviteľov na najvyšších priečkach i na krajskej úrovni a pomáha to mne, a nepochybne aj tým skutočným tam dolu (miestnym odborom MS) zorientovať sa kto je kto alebo kto sa premenil na koho, inak povedané „kto za koho kope“.

Pána Dr. S. Bajaníka som si osobne roky nesmierne vážil za jeho nebojácnosť, odvahu, za jeho vecné články, ktoré dokázali osloviť, za vystúpenia, v ktorých bol perfektný. V podstate zatieňoval mdlého

Ing. Markuša. Preto sme ho na VZ MO MS navrhovali za predsedu MS tak ako desiatky iných MO MS. Bol vo výbore MS vo vrcholných funkciách MS aj teraz je členom výboru MS. Lenže Dr. Bajaník sklamal. Zradil desiatky miestnych odborov MS, zradil tých tam dolu, keď bol hore. Pred voľbami predsedu MS na VZ MS v Martine vzdal sa dôvery, ktorú do neho vložili niektoré MO MS, ktoré ho navrhovali za predsedu MS. On ich hlasy daroval Ing. Markušovi. Bolo to gesto voči predsedovi MS a zároveň dal najavo, že hlasy miestnych odborov MS, tie skutočné hlasy zdola, pre neho v podstate nič neznamenajú. Pre MO MS bolo to nielen sklamanie, ale ako funkcionár MS stratil dôveru časti tej sily zdola, o ktorej chce v súčasnosti hovoriť, či hovorí.

V článku sa rozpisuje takmer o všetkom možnom, ale pointu nezakryl. Naopak, stal sa hovorcom „tam tých dolu“ – niektorých krajských rád a priamo hovorí ich slovníkom „o obrode“. Uvádza, že má sa už prestať „s omieľaním káuz“. Nevie, prečo mu táto téma prekáža, keď stovky členov MO MS – a to sú tí z dolu (!) – reagujú na to, čo robili tam tí hore, keď ich ukrátili o úspory. Prečo majú prestať o tom hovoriť? Chápem však Dr. Bajaníka, že každá zmienka o „omieľanej kauze“ zrejme do istej miery niečo pripomína. Udivuje ma, že taký sčítaný, taký odborne zdatný, históriou podkutý a rétorikou až neprekonateľný Dr. Bajaník začal hovoriť o viacerých centrách. Nie som proti strediskám, ale ak sa začne rozbíjať centrála, jej rozdrobovaním sa sleduje jedno – jej oslabovanie (príkladov napríklad zo súčasnej politiky a medzinárodného práva je viac ako dosť). Pán Dr. Bajaník aj v tomto článku preukázal, že slovami dokáže čarovať. Dokonca apeluje aj na rodiny. Už hovorí o inom Národnom poklade, nie o tom materiálnom, ktorý sa beztrešne stratil a poškodení majú mlčať. Hovorí o ľudskom národnom poklade a je presvedčený, že „múdremu to stačí“... Nuž, nezaraďujem sa medzi múdrych, ale to, čo v článku Sila, to sme my dolu! pán Dr. Stanislav Bajaník povedal, to už naozaj stačí, aby nehovoril za tých zdola, pretože tých si asi pomýlil.

Otto GÁŤA, predseda MO MS v Plevníku-Drienovom

Zdroj : <http://snn.sk/news/stanislav-bajanik-sila-to-sme-my-tu-dolu/>